

РЕШЕНИЕ

№ 456

гр. Стара Загора, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Александър Георгиев

при участието на секретаря Ралица Цв. Димитрова
като разгледа докладваното от Александър Георгиев Гражданско дело №
20235530100380 по описа за 2023 година

Делото е образувано по иск с правна квалификация чл.45 вр. чл.51 ЗЗД от „А.и Спед“ЕООД, с.Желю войвода, обл.Сливен, против А. М. К. за заплащане на сумата от 7874,78лева, представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди – направени разходи за изваждане на товарен автомобил, отстраняване на повредите по влекача на тежкотоварен автомобил марка „Ивеко“ с рег.№ *****, собственост на ищцовото дружество. Ремаркетото с рег.№ ***** било собственост на „Леополд Шефер“ООД гр.Нойкирхен, за които извършвал превоз на товари по спедиционен договор. Сочат, че ответникът, изпълняващ длъжността „шофьор на тежкотоварен автомобил“, на 20.10.2021г. в град Бад Берленбург, ФРГ, без да се съобрази с указанията на управителя на дружеството/дадено по телефона след негово позвъняване/ да изчака, навлязъл в горски път, който не бил предназначен за тежкотоварни автомобили, като камионът се килнал, пропаднал в банкета на лявата си страна и се подпрял на дърво. За изваждането му бил използван камион – триосов и багер за издърпването му, като се наложило част от товара да се пренатовари. На ремаракето били причинени много повреди, посочени във фактура, издадена от сервиз на фирмата „Леополд Шефер“ООД, за които те заплатили сумата от 4038,35евро /с легова равностойност от 7874,78лева/. Тази сума била възстановена изцяло от ищцовото дружество чрез удържки от заработката на камионите му. По предложение на ответника до края на месец март 2022г. той трябвало да заплати сумата разсрочено, но не сторил това, а от април 2022г. телефонът му бил изключен и с него нямало връзка. Претендират заплащане на сумата от 7874,78лева, представляваща обезщетение за причинените на ищцовото дружество имуществени вреди, ведно със законната лихва от

датата на увреждането – 20.10.2021г. до окончателното заплащане на сумата и направените по делото разноси. В срока по чл.131 ГПК ответникът представил писмен отговор, в който заявил че не оспорва обстоятелствата, че работил като „Шофьор на тежкотоварен автомобил“ в ищцовото дружество, съгласно Трудов договор № *****г. Трудовото правоотношение било прекратено едностранно от работодателя на осн. чл.71, ал.1 от КТ, считано от 08.11.2021г. Не оспорват обстоятелството, че на 20.10.2021г. е настъпило ПТП с управлението от ответника тежкотоварен автомобил в град Бад Берлебург, Германия. Оспорват твърденията в исковата молба за обстоятелствата около настъпване на произшествието ПТП и нанесените щети. За маршрута, по който следвало да ес движи ответникът ползвал навигация за придвижване от т.А до т.Б. Инцидентът се случил при завой на пътя, който бил хлъзгав, ремаркетът поднесло и се обърнало в банкета - вероятно защото товарът не бил правилно разпределен и обезопасен. На работодателя шофьорът звъннал едва след настъпилото ПТП. Твърди, че не е действал умишлено. Излага съображения за приложение на раздел втори, глава десета от КТ, а не по общия ред, поради причиняване на пътното произшествие от него по непредпазливост, като следвало да бъде ангажирана отговорността на работника по реда на чл.203, ал.1 вр. чл.210 КТ, като такова производство не било провеждано от работодателя преди прекратяване на трудовия договор с работника. Оспорва размера на настъпилите щети за работодателя – извършеният ремонт бил за сметка на собственика на ремаркетът, като задължението да го застрахова било за собственик на същото, или за ползвателя, но не и за шофьора на камиона, извършващ превоза. В случай, че не било застраховано, то вредоносните последици от случайно събитие /каквото било поднасянето на камиона/ било за сметка на собственика на камиона и ремаркетът. Моли искът да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен и недоказан. Претендира направените по делото разноси.

Ищецът излага твърдения в исковата молба, че ответника К. бил назначен във фирмата му с трудов договор № ***** г. на длъжност „шофьор на тежкотоварен автомобил“. Същият извършвал превоз на стоки и товари в Р Германия по спедиционен договор с немска фирма „Леополд Шефер“ ООД, със седалище гр. Нойнкирхен. Бил му предоставен тежкотоварен автомобил марка ”ИВЕКО” с рег. № *****, собственост на фирмата ми, като ремаркетът било собственост на немската фирма, с рег № *****. На 20.10.2021 г. около 16.00 ч. ответника се бил обадил на ищеца по телефона и му съобщил, че бил влязъл в някаква тясна улица в гр. Бад Берленбург и не могъл да маневрира, за да се върне обратно. Ищецът му бил казал му да изчака на място докато дойде друг негов колега, който бил наблизо, за да му съдейства. Ответникът обаче, бил решил и продължил по собствена инициатива, напред по пътя. След известно време му позвънил на мобилния телефон, буквално плачел и му обяснил, че камионът се бил килнал, пропаднал в банкета на лявата си страна и се бил подпрял на дърво. Оказало се било, че това бил горски път и не бил предназначен за тежкотоварни автомобили. Изпратил бил колега-шофьор, който бил наблизо да отиде на местопроизшествието. Оказало се било, че то било посетено от

полицейски екип и били съставени съответните протоколи и документи. За изваждането на камиона бил използван камион-триосов и багер, с които се бил издърпал камиона, като се било наложило част от товара на камиона да се пренатовари. В резултата на случилото се на ремаркетото били причинени много повреди, подробно описани във фактура издадена от сервиз на немската фирма „Леополд Шефер“ ООД за отстраняването на които, била заплатила общо 4038.35 евро /левова равностойност-7874.78 лева/. Тази сума след като била предявена на ищеца, той я бил възстановил изцяло, като му били направени удръжки от заработките на камионите. От противоправните действия на ответника К. той бил търпял имуществени вреди в размер на 7874.78 лева представляващи направени разходи за изваждането на товарният автомобил, отстраняване по повредите по влекача и привеждането му в изправност, подробно описани в издадената му подробна фактура. По предложение на ответника до края на м. март т.г. той трябвало да заплати разсрочено, стойността на причинените на фирмата на ищеца имуществени вреди, но не сторил това, а от м април т.г. телефонът му бил изключен и нямал връзка с него. За него се породил правен интерес от предявяването на настоящият иск за причинените му имуществени вреди в размер на 7874.78 /седем хиляди осемстотин седемдесет и четири и 78 ст./ лева. Моли съда да постанови решение по силата на което осъди ответника по делото А. М. К., ЕГН ***** с адрес: *****, да му заплати сумата от 7874.78 /седем хиляди осемстотин седемдесет и четири и 78 ст./ лева. представляваща обезщетение за нанесените имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането-20.10.2021 г., до окончателно изплащане на задължението. Претендира и за направените по делото съдебни и деловодни разноски. При проявено разбиране от страна на ответника, бил склонен настоящото производство да приключи със спогодба.

В отговора си ответникът излага следните твърдения, възражения и искания, а именно: В действителност ответникът бил работил на длъжност „Шофьор на тежкотоварен автомобил“ в ищцовото дружество, съгласно Трудов договор №*****г. Не оспорва, че трудовото правоотношение било прекратено едностранно от работодателя на основание чл.71, ал.1 от КТ, считано от 08.11.2021г. Не оспорва обстоятелството, че на 20.10.2021г. било настъпило ПТП с управлявания от ответника тежкотоварен автомобил в град Бад Берлебург, Германия, оспорва обаче твърденията относно обстоятелствата, при които било настъпило ПТП-то и нанесените щети. На първо място, не отговаряло на истината, че ответникът бил звънял на работодателя си на процесната дата, за да му каже, че бил навлязъл с камиона в някаква тясна улица и не можел да излезе. За маршрутите, по които следвало да се движи, шофьорът бил ползвал навигация за придвижване от т.А до т.Б. Инцидентът се бил случил при завой на пътя, който бил хлъзгав и ремаркетото поднесло и се било обърнало в банкета. Вероятната причина, според ответника била, че товарът не бил правилно разпределен и обезопасен (за което не отговарял той). На работодателя шофьорът бил звъннал едва след настъпилото ПТП. Твърди, че в случая не била налице умишъл от страна на шофьора при настъпването на процесното ПТП. От твърденията в исковата молба и представените доказателства било видно, че работодателят търсил реализацията на пълна имуществена отговорност от ответника за обезвреда на настъпилите следствие на

процесното ПТП щети. За да се ангажира пълната имуществена отговорност на служителя, било необходимо да се установят всички елементи от фактическия състав на деликта, а именно наличието на деяние, чийто автор бил ответника; деянието да било противоправно; да бил причинен вредоносен резултат и да била налице причинна връзка между деянието и вредата. Следвало обаче да се установят и специфичните елементи от фактическия състав на чл. 203, ал. 2 КТ, а именно деянието да било осъществено при или по повод на възложената работа и съответно деецът да бил действал виновно, но само при условията на умишъл, доколкото при небрежна форма на вина отговорността му може да бъде само ограничена (чл. 203, ал. 1 КТ) и съответно би могла да бъде реализирана само по реда на Раздел втори на Глава десета от КТ, а не по общия ред. Категорично заявява, че ответникът не бил причинил вредите на ищеца умишлено. Съгласно разпоредбата на чл.11 ал.2 от НК, деянието било умишлено, когато деецът бил съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал бил неговите общественоопасни последици и бил искал или допускал настъпването на тези последици. Ал.3 от същата разпоредба предвиждала, че деянието било непредпазливо, когато деецът не бил предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но бил длъжен и би могъл да ги предвиди, или когато бил предвиждал настъпването на тези последици, но бил мислил да ги предотврати. Несъобразяването на водача на МПС с пътната обстановка и предизвикването от това на ПТП сочили на непредпазливост. Съгласно чл.203 ал.2 от КТ, при умишлено причинена вреда на работодателя или на вреда, причинена от престъпление, отговорността на работника се определяла от гражданския закон. Основанието за възникване на тази отговорност било наличието на умишъл у работника при причиняването ѝ, като в тази насока било Решение №***** г. по Гр.Дело №137/2010 г. на ВКС, IV-то г.о., постановено по реда на чл. 290 ГПК. В настоящия случай, в т.ч. и от изложеното в самата искова молба от ищеца, не можело да се направи извод, че ответника бил действал умишлено, защото липсвали каквито и да е данни той да бил целял или допускал настъпването на вредоносния резултат. В настоящото производство, за да бъде реализирана пълна имуществена отговорност на ответника, ищцовото дружество следвало да докаже, че причинената му вреда била в следствие на виновни и то умишлени действия от страна на работника-ответник. В случай на причиняване на вреда на работодателя по непредпазливост, какъвто бил настоящия случай, отговорността на работника можела да бъде ангажирана единствено по реда на чл.203, ал.1 вр. чл.210 от КТ. Такова производство не било провеждано от работодателя преди прекратяване на трудовия договор с работника. От друга страна оспорва размера на настъпилите следствие на посоченото в исквата молба ПТП щети за работодателя. В протокола за ПТП, изготвен от полицейските власти в Германия било посочено, че „Видимо няма щети.“ Тъй като ремаркетото било собственост не на работодателя, а на немско дружество, то ремонта най-вероятно, а и по твърдения на ищцовото дружество, най-вероятно бил извършен от и за сметка на собственика. Също така по делото нямало представени доказателства относно това дали процесното ремарке било застраховано. Задължението да застрахова ремаркетото било за собственика на същото или за ползвателя, но не и за шофьора на камиона извършващ превоза на трудово правоотношение - по трудов

договор. В случай, че работодателя на ответника не бил застраховал ремаркетото и камиона, то вредоносните последици от случайно събитие, каквото в случая било поднасянето на камиона били за сметка на собственика на камиона и ремаркетото. В настоящия случай, бившият работодател на ответника се опитвал да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение. По делото не били представени доказателства относно собствеността на ремаркетото, обезщетяване на щетите, по което се търсили в настоящото производство, нито доказателства, че фактурата за остойностяване на извършени ремонти се отнасяла точно за това ремарке. Не на последно място, за да имал право на обезщетяване на настъпилите вреди, причинени от работника на трети лица в хипотезата на чл.206, ал.3 от КТ (когато работодателят бил обезщетил трети лица за вреди, причинени от работника или служителя), работодателят следвало да докаже, че в действителност бил обезщетил собственика на ремаркетото. По делото нямало представени доказателства, а само твърдения, че по повод нанесени щети на ремаркетото при настъпило на 20.10.2021г. ПТП, с шофьор на камиона ответника по настоящото дело, ищцовото дружество било заплатило на собственика на ремаркетото процесната сума. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявения иск, като неоснователен и недоказан. Моли да присъди на ответника направените от него по делото съдебни и деловодни разноски.

Съдът е указал на ищцовото дружество да извърши пълно и главно доказване на претенцията си за пълна имуществена отговорност на ответника – че същият е действал виновно, а ако не е действал виновно – дали ищецът е осъществил процедурата по чл.210 КТ за търсене на ограничена имуществена отговорност, както и за размера на месечното трудово възнаграждение на ответника при ищеца.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата молба чрез пълномощника си адв.К., който моли иска да бъде уважен и претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се явява, като вместо него се явява пълномощникът му адв.Т., който поддържа писмения отговори и моли иска да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Моли за присъждане на направените по делото разноски и представя подробна писмена защита.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, приема за установена следната фактическа обстановка:

От ангажираните по делото доказателства – представените и приети като доказателства по делото трудов договор № ****г., заповед № 6/08.11.2021г. за прекратяване на трудов договор, съобщение за катастрофа, настъпила на 20.10.2021г., фактура №

2021088/25.10.2021г., фактура № 00045956/30.10.2021г. и фактура № 3279108/05.11.2021г. – последните четири в заверен превод, ответникът започнал работи в ищцовото дружество като „Шофьор на тежкотоварен автомобил“ по трудов договор с 6 месечен срок за изпитване в полза на работодателя, който бил прекратен със заповед от 08.11.2021г. без предизвестие – в срока за изпитване, като по време на извършване на трудовите задължения на ответника бил поверен товарен автомобил – камион IVECO *****, бял, с регистрационен номер *****, с прикачено на него ремарке рег.№ *****, като при движение от управлявания от А. К. на 20.10.2021г. в 16,25 часа по път № L 533 в посока на движение Зенгелсберг карал по пътя „Им Хоплербах“, като в един ляв завой излязъл с лявата си страна от пътното платно и паднал в дерето срещу намиращите се дървета, като нямал видими щети. Нанесъл щети върху полските култури на имотите, в които попаднал – собственост на Георг Зауер и членското дружество за разпределение Бад Берлебург с председател г-н Зауер.

От представената фактура № 2021088/26.10.2021г., издадена от Тео Дауб ООД – ниско и пътно строителство за цена на изваждане на превозно средство ***** от гора в Бад Берлербург на 22.10.2021г., с извършено претоварване на 2 тона индустриални чували транспортирани до мястото за разтоварване, камион издърпан и горската площ отново изравнена, били калкулирани път на багер до и от мястото за 5 часа работа, 7 часа работа на триосов камион и 7 часа на квалифициран работник – общо в размер на 2103,92 евро, като същата била адресирана до Леополд Шефер ООД.

Във фактура № 00045956/30.10.2021г. с издател Леополд Шефер ООД били включени разходите по предходната фактура, като освен тях били добавени разходи по ремонт на ремаркетото с регистрационен номер ***** – калкулирани общо в размер на 4038,35 евро – с подробна разбивка по пера. С фактура 3279108/05.11.2021г., адресирана от издателя й Леополд Шафер ООД до дружеството „А.и Спед“ЕООД, ищеца е поканен да заплати сумата от 4038,35 евро, като доказателства за извършено плащане не са представени по делото – включително и след указания на съда към ищцовото дружество и дадена възможност за това в първо съдебно заседание. Не са представени доказателства и за собствеността на ремаркетото/за вредите по което е начислена калкулацията по представената фактура/ и за застраховката му, както и за собствеността и застраховката на управлявания от ответника тежкотоварен автомобил.

Съгласно Чл. 206, ал.(1) от КТ (Изм. - ДВ, бр. 100 от 1992г.) За вреда, причинена на работодателя по небрежност при или по повод изпълнението на трудовите задължения, работникът или служителят отговаря в размер на вредата, но не повече от уговореното месечно трудово възнаграждение.

(2) Когато вредата е причинена от ръководител, включително и от непосредствен ръководител, при или по повод упражняване на ръководните му функции, отговорността е в размер на вредата, но не повече от трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение.

(3) Отговорността е в размерите по предходните алинеи и когато работодателят е обезщетил трети лица за вреди, причинени от работника или служителя при същите условия.

В случая ако има причинена вреда, то следва съгласно чл.206,ал.1 КТ ответникът да отговаря до размера на уговореното между страните месечно трудово възнаграждение – разбира се, ако ищецът не установи, че са налице предпоставките на чл.203,ал.2 от КТ - За вреда, която е причинена умишлено или в резултат на престъпление или е причинена не при или по повод изпълнението на трудовите задължения, отговорността се определя от гражданския закон. Дори и в този случай следва ответникът да отговаря съобразно хипотезата на общата деликтна отговорност. Според чл.45 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, който виновно е причинил другиму. За да възникне задължението за обезщетяване на вреди, респективно правото на пострадалото лице да търси обезвреда, следва да се установят елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане: наличие на деяние, което да е противоправно, да е извършено виновно, да е причинило вреди и тези вреди да са в причинно – следствена връзка с извършеното. В случая е налице предизвикан от ответника пътен инцидент при изпълнение на служебните му задължения, с форма на вината – непредпазливост /не са ангажирани доказателства за умисъл/, като липсват доказателства за обезщетяване от ищеца на извършените вреди – заплатени от ищеца суми за обезщетение за нанесените на ремаркетото щети, които да не са обезщетени от застрахователя на ремаркетото към управлявания от ответника товарен автомобил.

Поради изложеното съдът счита, че така предявеният иск за обезщетение за причинени имуществени вреди се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

На основание чл.78, ал.3 ГПК, ищецът следва да плати на ответника направените от него по делото разноски общо от 1000лева – заплатен адвокатски хонорар, съобразно списъка на разноските.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „А.И СПЕД“ЕООД ЕИК 205473767, седалище и адрес на управление с.Желю Войвода, община Сливен, ул.“Колю Сандев“ № 4, чрез адв.К. К. от АК-Сливен, гр.Сливен, ул.“Дим.Пехливанов“ 2, ет.1 офис 9, против А. М. К. ЕГН *****, от

*****, съдебен адрес чрез адв.М. Т. от АК – Стара Загора, адрес гр.Стара Загора,ул.“Генерал Столетов“ № 111, ет.1, ап.1 за заплащане на сумата от 7874,78лева, представляваща левовата равностойност на сумата от 4038,35 евро, необходими за изваждането на управлението от ответника тежкотоварен автомобил марка IVECO, с рег.№ *****, от канавката и отстраняването на имуществените вреди, претърпени от прикаченото към него ремарке *****, пострадало при пътния инцидент на 20.10.2021г., предизвикан от ответника А. М. К. с п.а. като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА „А.И СПЕД“ЕООД ЕИК 205473767, седалище и адрес на управление с.Желю Войвода, община Сливен, ул.“Колю Сандев“ № 4, чрез адв.К. К. от АК-Сливен, гр.Сливен, ул.“Дим.Пехливанов“ 2, ет.1 офис 9, да заплати на А. М. К. ЕГН *****, от *****, съдебен адрес чрез адв.М. Т. от АК – Стара Загора, адрес гр.Стара Загора,ул.“Генерал Столетов“ № 111, ет.1, ап.1 сумата от 1000/хиляда/лева, направени от ответника по делото разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Старозагорския Окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____